

[Erik B. Smith]

aflytning får lettere ved at unddrage sig efterforskning og evt. anholdelse.«

Det kan ikke alene forekomme selvfølgeligt, det er faktisk selvfølgeligt. Forslaget ikklædes en form for legalt formål, ved at man gør gældende, at der foreligger en begrundet mistanke om, at politiet over det interne radionet udsender ulovlige tjenestebefalinger. Det er unægtelig noget af en påstand. En intern bestemmelse om, at man optager og for et stykke tid opbevarer alle samtaler over politiradioen, skulle være tilstrækkelig til at gendrive denne form for mistæneliggørelse.

Forslag nr. L 35 giver mig ikke anledning til at gå ind i substansen. Så sent som i år ændrede folketinget reglerne om lokalnævne. Ud over den omstændighed, at VS ikke var tilfreds med disse ændringer, kan jeg ikke se nogen rimelig begrundelse for at ændre på en retstilstand, vi endnu dårligt har nået at få målt virkningerne af.

Beslutningsforslag nr. B 12 opfordrer regeringen til at offentliggøre rigspolitichefens kundgørelser, for, som der står i bemærkningerne, det burde være en selvfølge i en retsstat, at retningslinjerne for politiets arbejde er offentligt tilgængelige. For egen regning kunne jeg fortsætte i samme ånd: ligesom det burde være en selvfølge i en retsstat, at borgerne loyalt efterlever landets demokratiske love.

Sådan er det imidlertid ikke altid, og det er for resten navnlig derfor, vi har politiet. Jeg ved ikke, om det kommer bag på de tre forslagsstillere, men der er enkeltstående situationer i det politimæssige arbejde, hvor det er overordentlig uhensigtsmæssigt, hvis en lovovertræder på forhånd kender politiets næste skridt i opklaringsarbejdet. Den del af rigspolitichefens instruks bør i al fald ikke være offentligt tilgængelig.

Jeg kan ikke afvise, at den omstændighed, at rigspolitichefens instruks ikke er offentligt tilgængelig, kan give anledning til mystik og mistæneliggørelse. Af den grund burde man overveje en delvis offentliggørelse af disse kundgørelser. Justitsministeren har i dag oplyst, at der allerede foregår sådanne overvejelser hos rigspolitichefen, og da denne oplysning må antages at føre til, at rigspolitichefen offentliggør dele af kundgørelsessamlingen, går jeg ud fra, at vi på denne måde kan afdramatisere instruksens.

Som en slags samlet konklusion på de forslag, vi her behandler, kan jeg sige, at vi i den socialdemokratiske gruppe finder, at retstilstanden på visse områder bør forbedres eller snarere afklares, men vi er ikke meget i tvivl om, at de her fremsatte forslag i al fald ikke er egnede som udgangspunkt for det videre arbejde med de rejste spørgsmål.

Bjørn Elmquist (V):

Da vi den 21. oktober havde første behandling af den første gruppe af VS-forslagene om retssikkerheden og de demokratiske rettigheder, fremsatte jeg en række principielle og generelle betragtninger om venstres holdning på dette område og om VS' aktion.

I dag ved førstebehandlingen af den tredje gruppe af VS-forslagene skal jeg naturligvis ikke gentage alt dette fra den 21. oktober, men alene fastslå, at mit parti har et klart ønske om at fastholde og udbygge retssikkerheden og de demokratiske rettigheder herhjemme. Vi er imidlertid langt fra enige med VS.

VS ser ud til at mene, at optrapningen af kriminaliteten, brutaliseringen i den danske hverdag osv. i vidt omfang er politiets skyld, og det kan vi ikke være enige i. I øvrigt må jeg sige, at venstresocialisternes stort anlagte aktion her inde i folketinget faldt sammen med en optræden ude i den praktiske verden på Nørrebro af VS' borgmester i København, der klart viste, hvad han i hvert fald mener om borgernes demokratiske rettigheder, når de ikke passer ind i hans og hans politiske partis kram. Dobbeltheden eller hykleriet heri drøftede vi den 21. oktober, uden at ordføreren for forslagsstillerne, hr. Wilhjelm, turde tage klar stilling her fra talerstolen. Det tør han vel næppe heller i dag, så jeg skal ikke i dette indlæg bruge mere af min tid på det forhold.

Om de konkrete lovforslag i dagens VS-pakke kan jeg i korthed bemærke følgende:

L 32 om identifikation af myndighedsudøvende polititjenestemænd tager sit udgangspunkt i den betragtning, at det er godt for borgerne at vide, hvornår de står over for en person med politimyndighed. Umiddelbart lyder det jo ganske rimeligt og som en positiv betragtning, men i venstre mener vi ikke, at dette forslag er nødvendigt. De eksempler, man kan nævne, på uheldig, kritisabel frem-